

desuden være adgang til det af det enkelte forsikrings-selskab førte register over de forsikringsagentvirksomheder, der er indgået forsikringsformidlingsaftaler med, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 27. Endvidere vil det af Finanstilsynets register over forsikringsformidlere fremgå, hvilke underagentvirksomheder, der formidler forsikringer ifølge aftale med en forsikringsagentvirksomhed, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 36.

Af *stk. 2* følger det, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke må registrere en forsikringsmæglervirksomhed, der udøver virksomhed i de angivne virksomhedsformer, før Finanstilsynets tilladelse til forsikringsmæglervirksomheden foreligger. Det foreslås derfor, at Finanstilsynet underretter Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, når tilladelse til sådanne virksomheder gives, således at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens registrering kan ske umiddelbart efter, at Finanstilsynets tilladelse foreligger. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen påser om virksomheden i øvrigt opfylder de selskabsretlige betingelser for registrering, dvs. om de almindelige regler i selskabslovgivningen om mindstekapital og vedtægter mm. er overholdt. Sådanne virksomheder kan først påbegynde virksomhed efter registrering hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Til § 11

Bestemmelsen i *stk. 1* viderefører reguleringen i den gældende lov om forsikringsformidling, der foreskriver, at forsikringsmæglervirksomheder og personer, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsmægling, skal benytte betegnelsen »forsikringsmægler« i navnet. Dette indebærer, at andre betegnelser som »registreret«, »statsautoriseret« eller »godkendt« ikke må tilføjes navnet.

Da det ikke er udelukket, at en person, der har Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed i enkeltmandsvirksomhed eller som ansat forsikringsmægler, kan udøve anden erhvervsvirksomhed, foreslås, at en sådan person alene skal benytte betegnelsen forsikringsmægler, når personen virker som forsikringsmægler.

I *stk. 2* foreslås, at forsikringsmæglererhvervet har eneret til at benytte betegnelsen »forsikringsmægler«.

Stk. 3 regulerer forholdet til filialer af udenlandske forsikringsmæglervirksomheder samt personer, der i hjemlandet udøver forsikringsmægling. Bestemmelsen giver som udgangspunkt disse grupper mulighed for at anvende samme navn, som virksomheden eller personen benytter i hjemlandet. Aktieselskabslovens § 153, *stk. 5*, kræver, at en filial i sit navn skal optage selskabets navn med tilføjelse af ordet filial. Herved

tydeliggøres tilhørsforholdet til den udenlandske forsikringsmæglervirksomhed.

Til § 12

Direktiv om forsikringsformidling er ikke til hinder for, at forsikringsmæglervirksomheder kan udøve anden virksomhed end forsikringsmæglervirksomhed. Det foreslås derfor angivet i *stk. 1*, at såfremt en forsikringsmæglervirksomhed udøver andre aktiviteter end forsikringsmæglervirksomhed, skal denne anden aktivitet udøves i en anden virksomhed og at det af navnet på denne virksomhed skal fremgå hvilken aktivitet, der udøves.

Der er ikke herved taget stilling til, om denne anden virksomhed kræver tilladelse fra Finanstilsynet eller anden offentlig myndighed.

Hvis forsikringsmæglervirksomheden f. eks. agter at udøve genforsikringsmæglervirksomhed, er en tilladelse fra Finanstilsynet nødvendig efter lovforslagets kapitel 5. Genforsikringsmæglervirksomhed kan fortsat udøves i samme virksomhed som den hidtidige forsikringsmæglervirksomhed.

En forsikringsmæglervirksomhed kan mod vederlag indgå aftale med en anden forsikringsmæglervirksomhed om at henvise til denne anden forsikringsmæglervirksomhed f.eks. inden for forsikringsløsninger, hvor forsikringsmæglervirksomheden ikke selv har kompetence. Forsikringsmæglervirksomheden skaber kontakt til en anden forsikringsmæglervirksomhed. En sådan henvisning kræver ikke særlig tilladelse fra Finanstilsynet. Det forudsættes, at der ud over denne henvisning aktivt udøves egentlig forsikringsmægling i virksomheden, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 22, *stk. 1*, nr. 5 og 6, om inddragelse af tilladelsen, hvis der ikke udøves egentlig forsikringsmæglervirksomhed i en vis periode.

Såkaldt accessorisk virksomhed til forsikringsmæglervirksomhed, hvor forsikringsmæglervirksomheden udnytter en erhvervet ekspertise på tilgrænsende områder til f.eks. at anbefale eller udvikle skadeforebyggende aktiviteter, udarbejde risikoprofiler, særlige riskmanagementanalyser, skadeopgørelser og -reguleringer samt katastrofesimuleringer kan som efter den gældende lov om forsikringsformidling fortsat udøves af en forsikringsmæglervirksomhed uden at der stilles krav om særlig tilladelse fra Finanstilsynet eller om at aktiviteten udskilles i en særskilt virksomhed. Om en aktivitet har en sådan karakter at den skal udøves i en anden virksomhed, afhænger af en konkret vurdering. Der vil her blive lagt vægt på, i hvilken grad aktiviteten skønnes at falde uden for definitionen